

# Rom upprättar synen – nummer sju

## *Den slutliga striden: Roms symbolik i adventistisk profetia och nådatidens avslutning*

Jeff Pippenger  
2024-08-17

Vi betraktar sex historiska linjer inom adventismens historia där kontroverser kring symbolen för Rom var den avgörande frågan. Vi använder den metodologi som tillhör det sena regnet, vilken är ”bud på bud”, från ”här litet” och ”där litet”. Vi började med att fastställa att den första kontroversen över symbolen för Rom illustrerar den nuvarande kontroversen och därför betonar att vi nu befinner oss i den sista kontroversen innan nådatiden avslutas.

Allvaret i denna slutliga strid om Roms symbol framställs också i verserna tio till sexton i Daniel elva, vilka är förebildliga för den dolda historien i vers fyrtio i Daniel elva. Historien i vers fyrtio för profetistudenten fram till 1989 och Sovjetunionens sammanbrott, såsom detta framställs i vers tio. Nästa vers, vers fyrtioett, som identifierar den snart annalkande söndagslagen i Förenta staterna, förebildas av vers sexton. Inspirationen har identifierat att det som var förseglat var ”den del av Daniels bok som avsåg de sista dagarna”.

Tiden från 1989 fram till söndagslagen är den förseglade delen av de sista dagarna, och den förebildas i verserna tio till sexton. Det är därför kunskapens tillväxt som leder till nådatidens avslutning för sjundedagsadventisterna, ty adventismens nådatid i Förenta staterna är avslutad vid söndagslagen. I verserna tio till sexton finner vi vers fjorton, som visar att det är Guds folks ”rövare” som stadfäster synen.

Därför är den milleritiska kontrovers som framställs på pionjärkartan från 1843 den första av Roms kontroverser i adventismens historia. Det förhållandet att exakt samma kontrovers åter har uppstått visar för var och en som vill se, att Jesus såsom Alfa och Omega alltid åskådliggör slutet genom början. Den nuvarande kontroversen är den sista kontrovers som sällar de visa och de fåvitska jungfrurna.

Helgad profetisk logik lär att de etthundrafyrtiofyra tusen kommer in i fullkomlig enhet före sin nådatids avslutning vid den snart kommande söndagslagen. Malakis Förbundets Budbärare renande eld renar nu leviterna såsom guld och silver. Smutsborstemannen rensar nu sin loge med sanningens ord.

”Han har sin kastskovel i handen, och han skall noggrant rensa sin loge och samla sitt vete i ladan.” Matteus 3:12. Detta var en av rensningens tider. Genom sanningens ord höll agnarna på att skiljas från vetet. Eftersom många var alltför fåfänga och självrättfärdiga för att ta emot tillrättavisning, alltför världsälskande för att anta ett liv i ödmjukhet, vände de sig bort från Jesus. Många gör fortfarande detsamma. Själars prövas i dag såsom dessa lärjungar prövades i synagogan i Kapernaum. När sanningen förs hem till hjärtat, ser de att deras liv inte står i överensstämmelse med Guds vilja. De ser behovet av en fullständig förändring i sig själva;

men de är inte villiga att ta itu med det självförnekande verket. Därför blir de förbittrade när deras synder uppdagas. De går bort förargade, liksom lärjungarna lämnade Jesus, mumlande: ”Detta är ett hårt tal; vem står ut med att höra det?” The Desire of Ages, 392.

Det faktum att de första sexton verserna utgör början på Daniels sista profetia, och att dessa verser överensstämmer med de sista sex verserna i kapitlet, visar att Alfa och Omega använder verserna i början för att åstadkomma den slutliga åtskillnaden mellan de visa och de ogudaktiga, sådan den framställs genom Daniel i kapitel tolv, vilken nu äger rum.

Ett tredje vittne om kontroversens allvarliga natur är det faktum att inspirationen, genom syster Whites skrifter, tydligt bekräftar 1843 års pionjärkarta, som återger kontroversen om Rom i vers fjorton. Den inledande kontroversen representerar den avslutande kontroversen, och det inspirerade stadfästandet av milleriternas förståelse av vers fjortons ”ditt folks rövare” innebär att om den grundläggande sanningen förkastas, är det samtidigt ett förkastande av Profetians Andes auktoritet. I överensstämmelse med de två föregående vittnena, som betonar att denna kontrovers äger rum strax innan nådatiden avslutas, står det fast att den sista, eller slutliga, villfarelsen för dem som bekänner sig upprätthålla Profetians Ande är ett förkastande av Profetians Ande.

”Satan är ... ständigt upptagen med att tränga fram det falska — för att leda bort från sanningen. Satans allra sista bedrägeri kommer att vara att göra Guds Andes vittnesbörd verkningslöst. ’Där ingen uppenbarelse finnes, där blir folket tygellöst’ (Ordspråksboken 29:18). Satan kommer att verka listigt, på olika sätt och genom olika redskap, för att rubba Guds kvarlevande folks förtröstan på det sanna vittnesbördet.

”Ett hat skall upptändas mot Vittnesbörden, ett hat som är sataniskt. Satans verksamhet skall vara att rubba församlingarnas tro på dem, och detta av följande skäl: Satan kan inte få så fri väg att införa sina bedrägerier och binda själar i sina villfarelser, om Guds Andes varningar, tillrättavisningar och råd beaktas.” Selected Messages, bok 1, s. 48.

Att göra ”vittnesbördet från Guds Ande” genom Ellen Whites skrifter verkningslöst, eller att förkasta dess auktoritet, är ”Satans allra sista bedrägeri”. Syster White skrev att det hade ”visats” henne att ”1843 års karta leddes av Herrens hand och inte borde ändras”. Det föregående avsnittet knyter direkt förkastandet av Profetians Andes auktoritet till synen om de sista dagarna, ty alla profeterna talar mest direkt om de sista dagarna. Därför, när Daniel i vers fjorton säger att ”rövarna” stadfäster synen, är det Salomos syn i Ordspråksboken 29:18 som avses, där det sägs att de som inte har synen ”går under”, och ordet ”går under” betyder ”att blottas”.

”Gå förlorade” anger därför att de som i de sista dagarna bekänner sig upprätthålla Profetians Ande, men förkastar den auktoritet som där representeras, blir nakna och går förlorade, vilket är en beskrivning av laodiceerna, som är ”eländiga, jämmerliga, fattiga, blinda och nakna.” De råds att köpa ”vita kläder till att skyla dig med, så att din skamliga nakenhet ej skall synas.” Om de vägrar att ta emot rådet blir de utspydda ur Herrens mun.

Så finner vi ännu ett vittnesbörd om att denna nakenhet blir uppenbarad strax innan prøvotiden avslutas. Vid den snart annalkande söndagslagen kommer dessa nakna själar att ta emot vilddjurets märke, när de störtas, såsom framställs i vers fyrtioett i Daniel elva. Anledningen till att de kommer

att störtas är att de förkastade Profetians Andes auktoritet, vilken upprätthåller 1843 års pionjärdiagram, som representerar adventismens grundvalar och innefattar den ”nyckel” som stadfäster synen genom identifieringen att Rom är den makt som i vers fjorton framställs som ”ditt folks rövare”.

”En sak är säker: de sjundedagsadventister som ställer sig under Satans baner kommer först att överge sin tro på de varningar och tillrättavisningar som finns i vittnesbörden från Guds Ande.

”Kallelsen till större helgelse och heligare tjänst ljuder och kommer att fortsätta att ljuda. Somliga som nu ger uttryck åt Satans ingivelser skall komma till besinning. Det finns sådana i viktiga förtroendeposter som inte förstår sanningen för denna tid. Till dem måste budskapet ges. Om de tar emot det, skall Kristus ta emot dem och göra dem till medarbetare med honom. Men om de vägrar att höra budskapet, kommer de att ställa sig under Mörkrets furstes svarta baner.”

”Jag är ålagd att säga att den dyrbara sanningen för denna tid öppnar sig allt klarare och klarare för människors sinnen. I en särskild mening skall män och kvinnor äta Kristi kött och dricka hans blod. Förståelsen kommer att utvecklas, ty sanningen är mottaglig för ständig utvidgning. Sanningens gudomlige upphovsman skall träda i närmare och allt närmare gemenskap med dem som fortsätter att lära känna honom. När Guds folk tar emot hans ord såsom himlens bröd, skall de veta att hans utgångar är beredda såsom morgonrodnaden. De skall få andlig kraft, såsom kroppen får fysisk styrka när föda intas.” Spalding and Magan, 305, 306.

I vår senaste artikel fastställde vi att Uriah Smith var förkämpan för upproret år 1863, ty det var han som införde det förfälskade 1863-diagrammet. Det diagram han framställde år 1863 avlägsnade de sju tiderna i Tredje Moseboken tjugosex från den laodiceiska adventismens profetiska budskap och markerade därmed början på det fortgående nedrivandet av grundvalarna, liksom också början på uppbyggandet av den förfälskade laodiceiska adventistiska grundvalen, vilken är byggd på sand. Senare i adventhistorien bar hans privata tolkning av kungen i norr frukterna av hans profetiska modell, när människor flydde från kyrkan.

Akta er för falska profeter, som kommer till er i fårakläder, men invärtes är de rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man druvor av törnen eller fikon av tistlar? Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär ond frukt. Ett gott träd kan inte bära ond frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. Varje träd som inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden. Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. Inte var och en som säger till mig: Herre, Herre, skall komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja, han som är i himlen. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn och i ditt namn drivit ut onda andar och i ditt namn gjort många kraftgärningar? Och då skall jag öppet säga till dem: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni som utövar laglöshet. Därför, var och en som hör dessa mina ord och handlar efter dem, honom skall jag likna vid en vis man, som byggde sitt hus på klippan. Och regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste och slog mot det huset; men det föll inte, eftersom det var grundat på klippan. Och var och en som hör dessa mina ord och inte handlar efter dem, skall liknas vid en dåre, som byggde sitt hus på sanden. Och regnet föll, och floderna kom, och

vindarna blåste och slog mot det huset; och det föll, och dess fall var stort. Matteus 7:15–27.

Ledarskapet för den laodiceiska sjundedagsadventismen blev åsidosatt år 1989, lika visst som ledarskapet för den judiska kyrkan blev åsidosatt vid Kristi födelse.

”Människorna vet det inte, men budskapet fyller himlen med jubel. Med ett djupare och ömmare intresse dras de heliga varelserna från ljusets värld till jorden. Hela världen blir ljusare genom hans närvaro. Ovanför Betlehems kullar har en otalig skara änglar samlats. De väntar på signalen att förkunna det glada budskapet för världen. Hade ledarna i Israel varit trogna sitt förtroende, kunde de ha fått dela glädjen att förkunna Jesu födelse. Men nu går man förbi dem.

”Gud förkunnar: ’Jag skall utgjuta vatten över den törstige och strömmar över det torra landet.’ ’För de rättsinniga går ljus upp i mörkret.’ Jesaja 44:3; Psalm 112:4. För dem som söker ljus och tar emot det med glädje skall de klara strålarna från Guds tron lysa.” Messias, 47.

Ändens tid i Kristi släktlinje var hans födelse, och det var då som det budskap vilket skulle pröva det släktet blev avförseglat. År 1989 var ändens tid för de kandidater som är kallade att vara bland de etthundrafyrtiofyra tusen. Uriah Smiths profetiska modell förkastade de grundläggande sanningar som representeras på 1843 års karta. Dessa sanningar var ”Klippan”.

”Varningen har kommit: Ingenting får tillåtas att tränga in som skulle rubba trons grundval, den som vi har byggt på allt sedan budskapet kom år 1842, 1843 och 1844. Jag var med i detta budskap, och sedan dess har jag stått inför världen, trogen det ljus som Gud har gett oss. Vi har inte för avsikt att lyfta våra fötter från den plattform på vilken de ställdes, medan vi dag efter dag sökte Herren i allvarlig bön och sökte efter ljus. Tror ni att jag skulle kunna överge det ljus som Gud har gett mig? Det skall vara såsom Evighetens Klippa. Det har väglett mig allt sedan det gavs.” Review and Herald, 14 april 1903.

Den 11 september 2001 började det sena regnet att falla i droppar, då vindarna som representerar islam i det tredje veropet släpptes lös, och Patriot Act markerade en övergång från engelsk till romersk lag, vilket profetiskt tillkännagav att den påvliga maktens flod hade börjat flyta. Den slutliga prövningsprocessen för den laodiceiska adventismens hus började, och ”regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste och slog mot det huset; och det föll, och dess fall var stort”.

Det budskap som den väldige ängeln då förkunnade fastslog att alla nationer hade druckit Babylons vin, och den förfalskade metodik hos det påvliga Rom och den avfälliga protestantismen, som steg för steg hade antagits sedan upproret 1863, framställs som Babylons vin (lära).

Och därefter såg jag en annan ängel komma ner från himlen, med stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och en bur för varje oren och avskyvärd fågel. Ty alla folk har druckit av hennes otukts vredes vin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom överflödet av hennes yppighet. Uppenbarelseboken 18:1–3.

Vid besvikelsen den 18 juli 2020 var prövningsprocessen över för den laodiceiska sjundedagsadventistiska församlingen, och prövningsprocessen för dem som var kandidater till att

vara bland de etthundrafyrtiofyra tusen började. När Mikael började uppväcka dessa kandidater i juli 2023, blev budskapet, framställt som olja i adventismens liknelse, åter avförseglat. Vare sig det var efter den 11 september 2001 eller efter juli 2023, skedde ett utgjutande av oljan, och det budskap som avförseglades i juli 2023 är, när det fullt utvecklats, liknelsens midnattsropsbudskap.

Det börjar i provningstiden som budskapet till de visa och fåvitska jungfrurna, men det växer till höga ropets budskap. Det budskapet kommer vid den snart antagna söndagslagen, och när det kommer kallar den andra rösten i Uppenbarelseboken kapitel arton Guds andra hjord ut ur Babylon.

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och så att ni inte får del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Uppenbarelseboken 18:4, 5.

Den första rösten i vers ett till tre tillkännagav ankomsten av en provotid, och då började den sena regnets bestänkelse. Den andra rösten identifierar slutet på den provotiden och tillkännager provotiden för Guds andra hjord, som fortfarande befinner sig i Babylon.

”Så ges i det sista verket för världens varning två tydliga kallelser till kyrkorna. Den andre ängelns budskap är: ’Fallet, fallet är det stora Babylon, eftersom hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin.’ Och i den höga ropen i den tredje ängelns budskap hörs en röst från himlen säga: ’Gå ut från henne, mitt folk.’” Review and Herald, 6 december 1892.

Det är under den Helige Andes utgjutelse som Paulus kraftiga villfarelse i 2 Thessalonikerbrevet fullbordas. Vare sig det var provningen av den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan som började den 11 september 2001, eller provningen av de jungfrur som upplevde besvikelsen den 18 juli 2020, sker provningen under en utgjutelse av den Helige Ande. Denna utgjutelse representerar ett provande budskap.

”De smorda, som står inför hela jordens Herre, innehar den ställning som en gång gavs åt Satan såsom beskyddande kerub. Genom de heliga varelser som omger hans tron upprätthåller Herren en ständig förbindelse med jordens invånare. Den gyllene oljan framställer den nåd varmed Gud håller de troendes lampor försedda, för att de inte skall fladdra och slockna. Om inte denna heliga olja utgjötes från himlen genom Guds Andes budskap, skulle ondskans makter helt behärska människorna.

”Gud vanäras när vi inte tar emot de budskap som han sänder oss. Därigenom avvisar vi den gyllene olja som han vill utgjuta i våra själar för att vidarebefordras till dem som är i mörker. När ropet ljuder: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom’, då skall de som inte har tagit emot den heliga oljan, som inte har vårdat Kristi nåd i sina hjärtan, finna, likt de oförståndiga jungfrurna, att de inte är redo att möta sin Herre. De har inte i sig själva någon kraft att få tag i oljan, och deras liv går till spillo. Men om man ber om Guds Helige Ande, om vi vädjar, såsom Mose gjorde: ’Låt mig se din härlighet’, då blir Guds kärlek utgjuten i våra hjärtan. Genom de gyllene rören skall den gyllene oljan förmedlas till oss. ’Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.’ Genom att ta emot de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol lyser Guds barn som ljus i världen.” Review and Herald, 20

juli 1897.

Beseglingstiden för de hundrafyrtiofyra tusen började den 11 september 2001, och den representerar två provotider. Den första är den slutliga prövningen av den laodiceiska adventistkyrkan av sjundedagsadventister, och den andra gäller dem som är föremål för liknelsen om de tio jungfrurna. För att vara antingen en vis eller en dåraktig jungfru krävs det att alla jungfrurna genomgår en väntetid.

I den milleritiska historien började dröjsmålstiden med den andre ängelns ankomst, vilken inträffade vid den första besvikelsen. Vid den tidpunkten gick protestanterna, som var Guds utvalda folk under det förra förbundet, förbi. Den 18 juli 2020 gick det utvalda folket under det förra förbundet förbi, och den prövningsprocess som ägde rum under dröjsmålstiden i den milleritiska historien började upprepas. Midnattsropets budskap utvecklades därefter i den milleritiska historien, såsom det nu håller på att utvecklas. När det fullt ut kom fram vid lägermötet i Exeter blev det uppenbart vilka som hade budskapet (olja) och vilka som inte hade det. Det utvalda folket under det förra förbundet i endera historien är de första som blir prövade och förbisedda.

”’Ett nytt hjärta skall jag ge er, och en ny ande skall jag lägga i ert inre.’ Jag tror av hela mitt hjärta att Guds Ande håller på att dras tillbaka från världen, och att de som har haft stort ljus och stora tillfällen och inte har tagit vara på dem, kommer att bli de första som lämnas. De har bedrivit bort Guds Ande. Satans nuvarande verksamhet, då han verkar på hjärtan och på församlingar och nationer, bör väcka varje profetians studerande till förfäran. Slutet är nära. Må våra församlingar resa sig. Må Guds omvändande kraft erfaras i de enskilda medlemmarnas hjärtan, och då skall vi få se Guds Andes djupa rörelse. Enbart syndernas förlåtelse är inte det enda resultatet av Jesu död. Han frambar det oändliga offret inte endast för att synden skulle undanröjas, utan för att den mänskliga naturen skulle återställas, återfå sin skönhet, återuppgyggas ur sina ruiner och göras lämpad för Guds närvaro.” Selected Messages, bok 3, 154.

I vilken som helst av provotiderna får de som förkastade det budskap som öppnats genom avsigillandet del av Paulus kraftiga villfarelse.

”Det är en fruktansvärd sak att lättsinnigt behandla den sanning som har överbevisat vårt förstånd och berört våra hjärtan. Vi kan inte ostraffat förkasta de varningar som Gud i sin barmhärtighet sänder oss. Ett budskap sändes från himlen till världen på Noas tid, och människors frälsning berodde på det sätt på vilket de förhöll sig till detta budskap. Därför att de förkastade varningen, drogs Guds Ande tillbaka från det syndiga släktet, och de gick under i flodens vatten. På Abrahams tid upphörde barmhärtigheten att vädja till Sodoms skyldiga invånare, och alla utom Lot med hans hustru och två döttrar förtärdes av den eld som sändes ner från himlen. Så var det också i Kristi dagar. Guds Son förklarade för den generationens otroende judar: ’Se, ert hus skall lämnas öde åt er.’ Med blicken riktad mot de sista dagarna förklarar samma oändliga makt, angående dem som ’icke togo emot kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta’, ’Därför skall Gud sända dem kraftig villfarelse, så att de tror lögnen, för att alla de skall bli dömda som icke har trott sanningen utan haft sin lust i orättfärdigheten.’

När de förkastar hans ords undervisning, drar Gud tillbaka sin Ande och överlämnar dem åt de bedrägerier som de älskar.” Early Writings, 46.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.